

בש"פ 1962/14 - מדינת ישראל נגד גדי פליקס בן שטרית, יצחק זוהר

בבית המשפט העליון

בש"פ 1962/14

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. גדי פליקס בן שטרית
2. יצחק זוהר

בקשה להארכת מעצרו של המשיב 1 ב-90 ימים החל מיום 25.3.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 52942-06-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשם המבקשת: עו"ד איתמר גלבפיש

בשם המשיב 1: עו"ד ששון בר-עוז

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב 1 ב-90 ימים החל מיום 25.3.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 52942-06-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם מביניהם, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

יצוין כי בבקשה נתבקשה גם הארכת מעצרו ב-90 ימים של יצחק זוהר (להלן: זוהר), המואשם לצד המשיב 1 בכתב האישום עמוד 1

מושא הדיון, ואולם מעצרו של זוהר הוארך בהסכמתו במסגרת החלטתי מיום 16.3.2014.

העובדות על פי כתב האישום המתוקן

1. נגד המשיב 1 וזוהר הוגש ביום 25.6.2013 כתב אישום המייחס להם מעורבות בעבירות סמים במסגרת ארבעה אישומים, אשר בגינה הואשם המשיב 1 בניסיון לייצור סמים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); בהחזקת כלים, לפי סעיף 10 לפקודה; בייבוא סמים, לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודה; וכן בקשירת קשר לביצוע פשע (שתי עבירות), לפי סעיף 499 לחוק.

2. במועדים הרלבנטיים לכתב האישום המתוקן הפעילה המשטרה סוכן משטרי (להלן: הסוכן) אשר חבר לשוטר (להלן: יוסי), כאשר השניים, אשר להם היכרות מוקדמת, פעלו יחד במטרה לרכוש סמים מסוכנים מסוחרי סמים ברחבי הארץ.

3. על פי האישום הראשון: במהלך חודשים נובמבר-דצמבר 2012 נפגשו המשיב 1 והסוכן שבע פעמים, כאשר במהלך הפגישות הציע המשיב 1 לסוכן לייבא עימו סמים מברזיל לאירופה, אותם ימכרו בעבור כ-300,000 ש"ח. במהלך הפגישות הבטיח המשיב 1 לסוכן כי אם ישקיע 50,000 ש"ח בתכנית ירוויח 200,000 ש"ח ופירט את העלויות הכרוכות במימושה, כאשר עלותו של קילו סם קוקאין הינה 7,000 דולר, ולה יש להוסיף את עלותו של בלדר, הנעה בין 10,000 ל-20,000 דולר. כמו כן, במהלך הפגישות ולבקשת הסוכן הבטיח המשיב 1 כי יארגן עבורו 100 גרם של סם מסוג קוקאין, ועוד הציע לו לייבא שני קילוגרמים של MD ו-6,000 כדורי אקסטזי מצרפת לישראל.

4. על פי האישום השני: עובר ליום 11.4.2013 קשרו המשיב 1 וזוהר קשר עם יחזקאל גבריאלי (להלן: יחזקאל) על מנת לקבל לידיהם מכונה לייצור סמים. באותה עת הייתה המכונה מצויה בידי היאחב"ל, לאחר שהועברה מיחזקאל לידי הסוכן במטרה שהסוכן ייצר בה סמים. בהנחייתו של יחזקאל, אשר לא היה מודע לאמור, יצר המשיב 1 קשר עם הסוכן ותיאם עימו את העברת המכונה לידי. בהתאם לאמור, ביום 14.4.2013 נפגש הסוכן עם זוהר והעביר לו את המכונה, ולאחר מכן ניסו המשיב 1 וזוהר לייצר סמים באמצעות המכונה.

5. על פי האישום השלישי: עובר ליום 17.3.2013 קשרו המשיב 1 וזוהר עם שניים ששמו יעקב ויצחק קשר לשם ייבוא סמים מפרגוואי לאיביזה, מסוג ובכמות שאינם ידועים למבקשת. במסגרת התכנית אמור היה יעקב לבלוע את הסמים ולהעבירם בגופו ליעדם. במועד המתוכנן טס זוהר לפרגוואי ופגש ביעקב, וכאשר חלק מן הסמים בגופו של זה, טסו השניים לברצלונה. משם חזר זוהר לארץ ואילו יעקב המשיך לאיביזה, שם אמור היה למסור את הסמים לידי של יצחק, שפעל בשליחותם של המשיב 1 ושל זוהר.

הליכי המעצר

6. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, בה נטען, בין היתר, כי העבירות המיוחסות למשיבים מקימות עילת מעצר סטוטורית וכי שחרורם עלול לסכן את ביטחון הציבור. בנוסף, צוין כי למשיב 1

עמוד 2

עבר פלילי הכולל 11 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות של סחר וייבוא סמים, ואשר בגין ריצה תקופות מאסר ארוכות.

7. ביום 18.7.2013, לאחר שהדיון בעניינו של המשיב 1 נדחה פעמיים לבקשתו לצורך לימוד חומר החקירה, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב 1 עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. זאת לנוכח הסכמת המשיב 1 לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישום הראשון ולאור "ההלכה הנוהגת בעבירות סמים" ועברו המכביד של המשיב. יצוין כי הסכמת המשיב 1 ניתנה, בין היתר, נוכח חוסר יכולתו להציג חלופה, וכמו כן, כי עוד ביום 18.7.2013 הורה בית המשפט על מעצרו של זוהר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בהסכמתו.

ההלך העיקרי

8. ביום 14.7.2013, ולאחר דחייה לבקשת המשיב, נערכה הקראה פורמאלית בתיק והמשך הדיון נקבע ליום 11.9.2013. לאחר מכן, נדחה הדיון מספר פעמים נוספות עד ליום 20.11.2013 בשל עיכוב בהוצאת תעודת חיסיון מצד המבקשת ולנוכח עתירה לגילויי ראיה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש] שהגיש המשיב 1 ואשר אליה הצטרף זוהר בהמשך. הדיון שאמור היה להתקיים ביום 20.11.2013 לא התקיים בשל איחור בא כוח המשיב 1 ולמחרת, לבקשת הצדדים, הורה בית המשפט המחוזי על העברת התיק להליך גישור. דיונים במסגרת הליך הגישור נתקיימו ביום 18.12.2013 וביום 29.12.2013, אך משזה לא צלח נתנו המשיב 1 וזוהר את תשובתם לכתב האישום ביום 2.1.2014 ונקבעו חמישה מועדי הוכחות בתאריכים הבאים: 11.2.2014, 16.2.2014, 5.3.2014, 10.3.2014 ו-26.3.2014.

9. בדיון ההוכחות הראשון ביום 11.2.2014 העיד הסוכן בחקירה ראשית. דיון ההוכחות השני, אשר נקבע ליום 16.2.2014, נדחה בהסכמה לבקשת המבקשת משנתברר כי קיימים חומרי חקירה שלא הועברו לידי ההגנה, ונקבע בתחילה ליום 4.3.2014. לאחר שהצדדים לא הביעו עמדתם ביחס למועדים חלופיים שהציע בית המשפט. בהמשך, ולבקשת המשיב, נדחה דיון זה ליום 27.3.2014. ביני לביני, בדיון שהתקיים ביום 5.3.2014 סיים עד התביעה הראשון את עדותו ונקבעו מועדי הוכחות נוספים ליום 28.4.2014 וליום 1.5.2014. לאחר מכן, נדחה דיון ההוכחות שנקבע ליום 10.3.2014 לאחר שבא כוח המשיב 1 לא התייצב לדיון מפאת מחלה.

נימוקי הבקשה

10. המבקשת - באמצעות בא כוחה, עו"ד איתמר גלבפיש - טוענת כי מסוכנותו של המשיב, כמו גם של שותפו זוהר, נלמדת מן המעשים המיוחסים להם ומנסיבות ביצועם, שכן המשיבים פעלו לכאורה לייבוא סמים מסוכנים והחזיקו במכונה אשר באמצעותה ניסו לייצר סמים, ולצד זאת ניסה המשיב 1 לקשור קשר לביצוע עסקאות סמים נוספות. עוד נטען כי מסוכנות המשיב 1 מתעצמת לנוכח עברו הפלילי כמתואר לעיל, בשים לב כי למשיב 1 11 הרשעות קודמות, בין היתר, בעבירות של סחר וייבוא סמים, בגין ריצה תקופות מאסר ארוכות. כל זאת כאשר רק לאחרונה השלים המשיב 1 ריצוי של 10 שנות מאסר בפועל בגין עבירות ייצוא סמים, לאחר שהשתחרר שחרור מוקדם ביום 26.7.2012, וביצע את המיוחס לו כמה חודשים לאחר מכן - עוד בתקופת השחרור המוקדם ובעת שהוא שוהה בהוסטל לעבריינים משוחררים.

11. לצד זאת, נטען כי שמיעת ההוכחות במשפטם של המשיב 1 ושל זוהר התעכבה בתחילה, בעיקר בשל בקשות דחייה מטעמם של המשיב 1 ושל זוהר, הליכי הוצאת תעודת חיסון והליכי גישור. ואולם, כיום מתנהל התיק כהלכה, ולאחר שנתקיימו שני דיוני הוכחות נקבעו ארבעה דיוני הוכחות נוספים – לתאריכים 26.3.2014, 27.3.2014, 28.4.2014 ו-1.5.2014 – כולם במסגרת תקופת הארכת המעצר המבוקשת, אשר במהלכה צפוי התיק להסתיים. עוד הדגישה המבקשת כי המשיב 1 הסכים למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו ולקיומן של ראיות להרשעתו באישום הראשון וכי עד כה לא עלה בידו להציע כל חלופת מעצר שהיא. לפיכך, נטען כי יש להיעתר לבקשת המבקשת, כאשר אין כל מניעה כי המשיב 1 יציע חלופת מעצר וזו תיבחן על ידי בית המשפט המחוזי.

תשובת המשיב

12. המשיב 1 – באמצעות בא כוחו, עו"ד ששון בר-עוז – טוען כי יש לדחות את הבקשה ולאשר לו לשוב להוסטל בו שהה עד למעצרו נוכח הקשיים הראייתיים הקיימים בתיק. קשיים אלו, בגינם עתיד התיק להסתיים, לשיטתו, ללא הרשעה נובעים בעיקרם מן העובדה שלא נתפס סם מסוג כלשהו בידיו ומכך שלמעשה אין בחומר הראיות כל ראייה חפצית באשר לטיב ולכמות הסמים בהם עסק המשיב 1 במסגרת האירועים מושא כתב האישום, או כי כלל היו בידיו סמים בתקופה הרלבנטית. עוד נטען, כי הערכת המבקשת בדבר קצב ניהול ההליך ובדבר מועד סיום התיק הינה אופטימית, כאשר את עיקר הימשכות ההליכים בתיק העיקרי אין לזקוף לחובת המשיב 1 כלל, שכן זו נגרמה, רובה ככולה, בשל הקצב האיטי בו הועבר חומר החקירה לידי ההגנה.

דיון והכרעה

13. לאחר שעינתי בבקשה על צרופותיה, והאזנתי להשלמת טיעון מטעם הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להארכת מעצרו של המשיב 1 להתקבל.

14. סעיף 62 לחוק המעצרים מסמך את בית משפט זה להאריך את מעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים לתקופה מוגבלת של 90 ימים. כידוע, בבואו להאריך את מעצרו של נאשם כאמור על בית משפט זה לערוך איזון בין הפגיעה בחירות הנאשם, אשר נהנה בשלב זה מחזקת החפות, לבין הצורך בשמירה על שלום הציבור וניהול תקין של הליכי המשפט. כידוע, בעת בחינת הארכת מעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים יילקחו בחשבון, בין היתר: הימשכות מעצרו, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, עברו הפלילי, חומרת המעשים המיוחסים לו, החשש מפני שיבוש הליכי המשפט וקצב התקדמות ההליך העיקרי [ראו למשל: בש"פ 1149/13 מדינת ישראל נ' קארוט (18.2.2013), פסקה 6 להחלטתי והאסמכתאות המופיעות שם; בש"פ 3468/13 מדינת ישראל נ' טראוב (19.5.2013), פסקה 10 להחלטתי].

15. המשיב 1 חשוד בביצוע של עבירות סמים, אשר לגביהן נקבע זה מכבר כי טמונה בהן מסוכנות אינהרנטית אשר ככלל, ולמעט מקרים חריגים, לא ניתן לאיינה באמצעות חלופת מעצר [ראו למשל: בש"פ 8139/09 מדינת ישראל נ' עומר (22.10.2009), פסקה 18 להחלטתי] על פי המיוחס לו בכתב האישום, המשיב 1 מעורב בשלושה אירועים שונים במסגרתם פעל בניסיון לייצר סמים מסוכנים ולייבאם לאירופה, כאשר מעשים אלו מקימים כנגדו עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים וכן מעידים על מסוכנותו לציבור, אשר ככלל ספק אם ניתן לאיינה או אף להפחיתה באמצעות חלופת מעצר [ראו למשל: בש"פ

10208/08 מדינת ישראל נ' משלטי (9.12.2008), פסקה 17 להחלטתי]. חיזוק לכך נמצא במקרה דנא גם בעברו הפלילי המכביד של המשיב, כמו גם בעובדה שביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו בסמוך לאחר שחרורו המוקדם ממאסר ארוך ובעודו שוהה עדיין בהוסטל לעבריינים משוחררים. במצב דברים זה, האפשרות לפיה חומר החקירה הקיים לא יוביל בסופו של דבר להרשעת המשיב 1 בעבירות המיוחסות לו, כנטען על ידי בא כוח המשיב, מקומה להתברר בהליך העיקרי ואין בה כדי להשפיע על המסוכנות הנשקפת מן המשיב 1 כעולה מעובדות כתב האישום [ראו למשל: בש"פ 2846/08 אדטו נ' מדינת ישראל (13.4.2008), פסקה 20 להחלטתי]. יתר על כן, המשיב 1 טרם הציע חלופת מעצר כלשהי לבחינה, כל שכן חלופת מעצר מתאימה שבכוחה לאיין את מסוכנותו.

16. אכן, אין להטיל את האחריות להימשכות ההליכים בתיק העיקרי לפתחו של המשיב. הדבר נעוץ בעיכוב שנגרם בהוצאת תעודת חיסיון, כמו גם במסירת חומר חקירה למשיב. אף על פי כן, התקדמות ההליכים בתיק העיקרי כיום הינה משביעה רצון ויש אף בכך כדי להטות את הכף לעבר המשך מעצרו של המשיב, ובפרט כאשר התיק צפוי להסתיים, להערכת המבקשת, בתום ארבעת דיוני ההוכחות הקבועים בתיק (המאוחר שבהם ביום 1.5.2014) ובמסגרת הארכת המעצר המבוקשת. מכל מקום, גם אם במועד זה לא תסתיים שמיעת התיק העיקרי, אין בכך כדי להטות את הכף לעבר שחרורו של המשיב, בשים לב לעבירות המיוחסות לו, לעובדה שמדובר בבקשה ראשונה להארכת המעצר ולהעדרה של הצעה בדבר חלופת מעצר קונקרטיית אותה בחנו שירות המבחן ובית המשפט קמא.

17. ודוק, ככל שיהיה בידי המשיב 1 להציע חלופת מעצר הולמת שיש בה כדי לאיין את מסוכנותו, פתוחה לפניו הדרך לפנות בבקשה מתאימה לבית המשפט המחוזי, וזה יידרש לה לגופה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה מתקבלת. הנני מורה על הארכת מעצרו של המשיב 1 בתשעים ימים נוספים החל מיום 25.3.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 52942-06-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים.

ניתנה היום, י"ח באדר ב' תשע"ד (20.3.2014)

ש ו פ ט